

Розвиток уваги у дітей з синдромом дефіциту уваги і гіперактивності

Підготувала: Сойдаш А.В.

Наук. керівник: Чопик Л.

I.

Згідно зі статистичними даними, кількість дітей з синдромом дефіциту уваги і гіперактивності в Україні має тенденцію до збільшення. Патологічний рівень рухової активності, нестійкість уваги й імпульсивність є характерною особливістю дитини з синдромом дефіциту уваги і гіперактивності.

- **Об'єкт** дослідження роботи – увага дітей з синдромом дефіциту уваги з гіперактивністю.
- **Предмет** дослідження – особливості розвитку уваги у дітей з синдромом дефіциту уваги і гіперактивності.
- **Мета** полягає в дослідженні корекційного впливу на розвиток уваги старших дошкільників з синдромом дефіциту уваги і гіперактивності, розробці психокорекційної програми і перевірка її ефективності.

Завдання дослідження:

1. Теоретичний аналіз наукової та методичної літератури з проблеми уваги у дітей з синдромом дефіциту уваги і гіперактивності, як предмет наукового дослідження у дошкільному віці;
2. Визначення особливостей розвитку уваги дітей з синдромом дефіциту уваги і гіперактивністю старшого дошкільного віку;
3. Розробити, та перевірити ефективність психокорекційної програми, впливу на розвиток уваги дітей з синдромом дефіциту уваги і гіперактивністю.

Емпіричні методи вивчення

- Методика дослідження рухів та дій, за допомогою якої діагностується наявність порушень сенсомоторного розвитку дитини.
- Методика «Графічний диктант» (Д.Б. Ельконіна), за допомогою якої діагностується рівень розвитку довільної уваги та зосередженості.
- Методика «Коректурна проба» (В. Анфімова), за допомогою якої діагностується стійкість уваги.
- Методика «Сходишки самооцінок», за допомогою якої діагностується самооцінювання старшого дошкільника
- Бесіда з батьками та вчителями з питань успішності та поведінки.

База дослідження КЗ «Інклюзивний центр Немирівської районної ради»

Синдром дефіциту уваги і гіперактивності

Вона є складною, багатофакторною проблемою. Він поєднує в собі особливості розвитку когнітивної та особистісної сфер, а також складні варіанти розвитку емоційних та поведінкових особливостей. Тому даний розлад є комплексним порушенням, що потребує мультидисциплінарного підходу до діагностики та корекції. Сучасні методи психолого-педагогічного впливу повинні передбачати можливість виявлення причин дезадаптації дитини, вибору форм корекційно-розвивальної роботи та її організації з урахуванням ресурсів самої дитини та її соціального оточення. Основним видом допомоги дітям з синдромом дефіциту уваги і гіперактивності є психологічна корекція.

Корекційна функція

1. Ігри на розвиток уваги, диференційовані по задіяним орієнтовним аналізаторах (зоровий, слуховий, вестибулярний, шкірний, нюховий, смаковий, тактильний) та з окремих компонентів уваги (фіксація, концентрація, утримання, переключення, розподіл); стійкість, переключення, розподіл, обсяг.
2. Ігри на подолання розгальмованості і тренування посидючості (що не вимагають напруги активної уваги і допускають прояви імпульсивності).
3. Ігри на тренування витримки і контроль імпульсивності (що дозволяють при цьому бути неуважним і рухомим).

Результати дослідження

Рис. 3.3. Порівняльний аналіз дослідження уваги за результатами контрольної та експериментальної груп за методикою «Коректурна таблиця» Бурдона-Анфімова

Висновки:

Комплексний вплив в умовах індивідуально-диференційованого підходу дозволив здійснити позитивні впливи на різні сфери розвитку дитини: сенсорну, психічну, мовленнєву тощо.

Перевірка ефективності запропонованої комплексної методики за допомогою критерію Манна-Вітні показала суттєве кількісне та якісне покращення сформованості уваги у дітей старшого дошкільного віку ($p < 0,05$).

Наразі, дослідження не вичерпує усі аспекти проблеми, що вивчалися. Зокрема, подальшої розробки вимагають питання удосконалення змісту корекційної роботи в сучасних умовах інклюзивної освіти.

